

HOMES LIBERALS
D'ESPANYA:
HEUS-VOS ACI EL POBLE
DE CATALUNYA

L'OPINIÓ

Any V - Número 410
Preu: 10 cèntims • BARCELONA • Diumenge, 25 setembre 1932

HOMES LIBERALS DE LA REPUBLICA, CATALUNYA US SALUDA

Avui, Catalunya serà tota ella a la rebuda cordial que serà feta a Manuel Azaña, a Luis Bello, i als altres espanyols liberals de la República que vénen a percebre de prop l'entusiasme popular i a confondre's amb la vibració ciutadana que el sentiment liberal i republicà ha encès en tots els cors catalans.

Temps ha que el poble català esperava que arribés aquesta diada. I l'esperava, perquè ella ve amb la il·lusió de l'autonomia de Catalunya feta real, i perquè això li dona ocasió de testimoniar a aquest gran estadista de la República espanyola que és Manuel Azaña el seu afecte i la seva simpatia.

Pocs pobles tan oberts com aquest de Catalunya quan volen demostrar la seva amistat a un home i a un poble. A despit dels eterns inconformistes — on és que no n'hi ha? — l'Estatut de Catalunya que ara les Corts Constituents de la República acaben de legalitzar i que el President Alcalà Zamora acaba de signar, posa a mans del nostre poble l'instrument que li ha de permetre emprendre una ruta de possibilitats infinites, que el menin a dies de grandesa. Per això en aquest moment d'eufòria, quan apunta l'alba de la Catalunya nova que tots sentim el daler de contribuir a fer ben liberal i ben forta, el nostre poble sent el deure imperatiu de fer present als homes de l'Espanya republicana que ens han comprès i ens han defensat per damunt l'estultícia que havia deixat encara subsistent l'Espanya monàrquica, la manifestació espontània de la seva adhesió i la correspondència a llur lleialtat.

Mai cap home d'Espanya no havia estat objecte de tanta simpatia a Catalunya com Manuel Azaña. Quan les veus cavernàries dels monàrquics i dels que es diuen republicans, però que no en practiquen la doctrina, s'alçaven bilioses contra Catalunya, era la figura de Manuel Azaña la que es dreçava rígida i altiva a defensar el nostre dret a governar-nos autòmicament, i la que triturava, amb els seus arguments en pro de l'estructuració de la República damunt bases de llibertat, aquells que haurien volgut perpetuar sota la República el despotisme i la tirania de la Monarquia. Cadascun dels seus discursos era una lliçó de dret polític, cada parlament que pronunciava era una alenada d'aire pur que aclaria l'ambient corromput dels miasmes que,

infiltrats en la vida espanyola, l'havien dut a tots els desastres. Rellegir els discursos d'Azaña des del 14 d'abril, tractant el problema català, és trobar-se amb una Espanya nova que capdels que estem vivint i coneixiem com es desenvolupava Espanya dos anys enrera no hauríem ni sospitat de poder trobar ni tan aviat ni en data més llunyanca.

Manuel Azaña, davant d'Espanya, ha estat l'home que pren el timó i canviava radicalment el rumb de la nau, en un angle de 180 graus. Davant de Catalunya, Manuel Azaña ha estat l'home que, convençut com nosaltres mateixos de la raó i del dret, s'ha fet un deure d'infiltrar entre els espanyols el convenciment de la raó i del dret que ens assistien, i el que els ha fet sentir la vibració emocionant de construir un nou país lliure, cara al vent, descansant en les llibertats dels nuclis diversos que integren la República espanyola.

"La República hauria fracassat encara que durés cent anys, si no donava solució al problema català", havia dit un dia. Nosaltres diem que el triomf més important de la República ha estat el reconeixement del

dret de Catalunya a governar-se ella mateixa. I aquest reco-

neixement, l'obra de convenciment per a fer possible aquest reconeixement per aquells que estaven encara viciats dels errors que havia sembrat la Monarquia, es deu en part principalment a Manuel Azaña.

"Jo sóc un mandatari de la voluntat del poble", venia dient Francesc Macià cada vegada que s'adreçava a les multituds. "Tinc una confiança absoluta que implantarem l'Estatut i posarem en marxa la nostra autonomia, perquè aquesta és la voluntat del poble i contra ella no hi ha poder humà que hi valgui." "I si ens neguen el dret a governar-nos autòmicament?", preguntaven els timorats. "Aleshores Catalunya dirà el que caldrà que fem, i jo, que sóc el seu mandatari, em posaré al davant per a fer el que calgui fer." Aquesta era l'actitud justa i precisa del President de la Generalitat. No ha calgut que digués res. Ha estat el poble espanyol, el poble espanyol liberal i republicà, per boca dels seus representants a les Corts Constituents, el que s'ha inclinat davant la voluntat de Catalunya, pres ja de l'emoció de l'Espanya nova que Manuel Azaña li venia predicant amb la paraula trèmula d'emoció, i

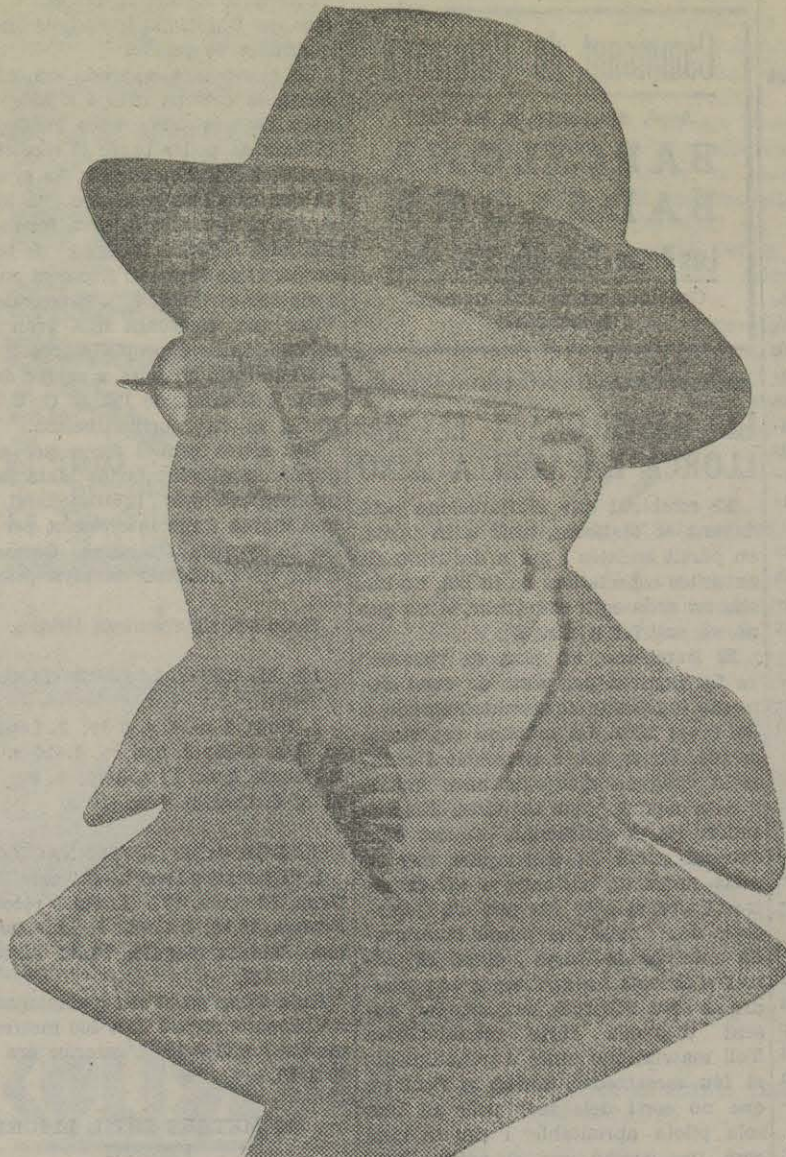
ha dit que teníem dret a governar-nos.

Francesc Macià havia estat l'home que no havia perdut mai la confiança. L'OPINIÓ havia estat el diari que tampoc no l'havia perdut mai. Catalunya havia d'aconseguir fatalment la seva llibertat. La negativa de les Corts a reconèixer el nostre dret, si s'hagués produït no hauria estat sinó una anècdota. Catalunya hauria aconseguit la seva llibertat.

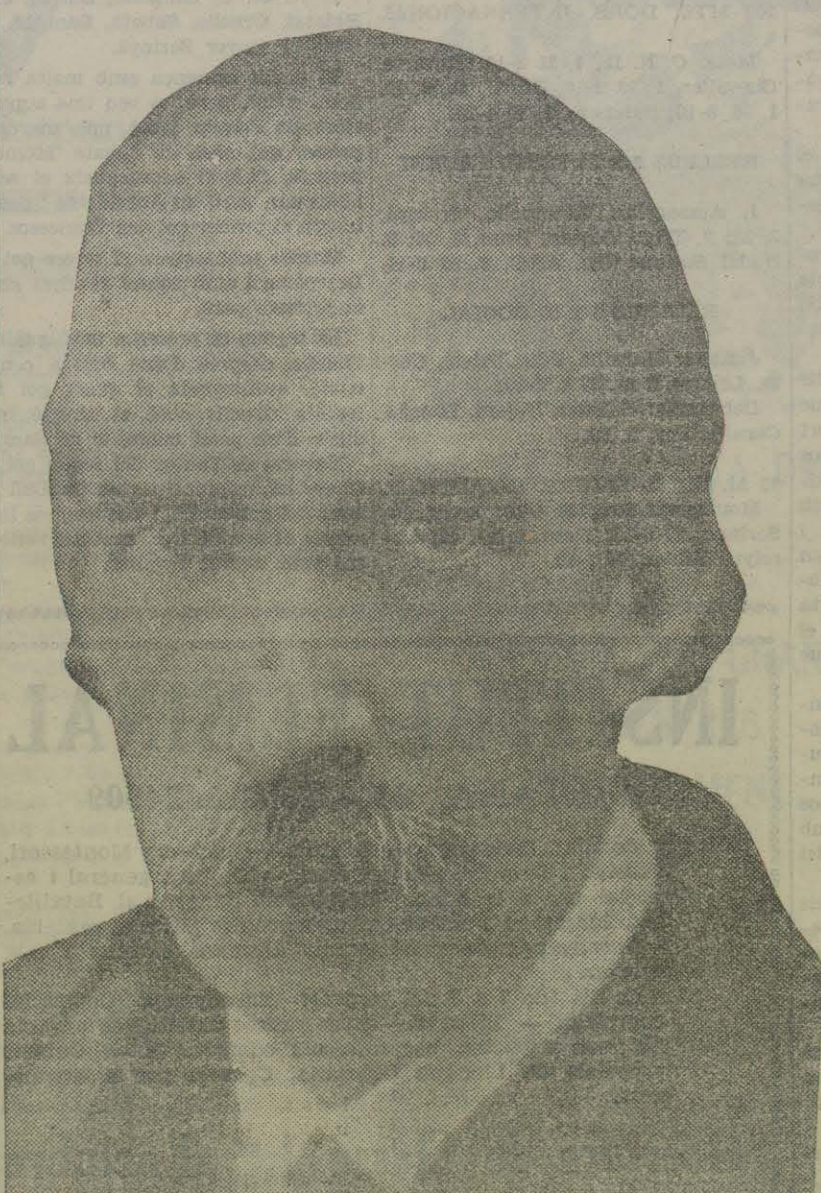
Manuel Azaña ha estat el nostre més ferm col·laborador en aquesta obra civil de reconstrucció del país sota la República en un ambient de llibertat. Catalunya és autònoma i es disposa a conviure amicalment, germanívolament amb els altres pobles d'Espanya, assenyalant-los la ruta per la qual podran arribar als més alts destins. Catalunya no ha arribat a la seva fita. Avui comença tot just el seu camí, lliure. La seva fita serà d'aconseguir convèncer els altres pobles hispànics que el secret de la grandesa comuna ha d'ésser la República federal.

Amb Manuel Azaña, saludarem Luis Bello, aquest Quixot de 1932 perseguit i vilipendiat per la seva integritat de principis i per la seva lleialtat a Catalunya. El nostre poble li testimoniarà, també, la seva simpatia. Al costat d'aquests dos homes, Azaña i Bello, vénen d'altres parlamentaris espanyols amics de Catalunya, homes liberals com nosaltres mateixos. Benvinguts tots en aquest moment en què sentiran palpar el nostre poble a la joia de la llibertat aconseguida. Benvinguts, i siguin també els victors més estentoris i les banderes desplegadas amb més impetuositat, per als diputats per Madrid, els quals, materialment acorralats per la ignorància i la passió incontrolada d'una part del poble que els havia votat, saberen ésser fidels als seus sentiments liberals i saberen donar la cara per Catalunya votant l'Estatut, amb l'orgull dels homes de responsabilitat que compleixen llur deure.

Benvinguts tots. Catalunya us saluda i us abraça. Quan torneu a les vostres terres, que la vibració intensa del nostre poble us sigui un esperó per a posar-vos a la feina de despertar, entre la vostra gent, aquest anhèl de llibertat que ha de contribuir a fer més gran i més pròspera la República.

ELS HOSTES DE CATALUNYA: MANUEL AZAÑA

ELS HOSTES DE CATALUNYA: LUIS BELLO